

ABSTRAKT

Tato práce se zabývá jedním ze způsobů aktivní ochrany organismů – reintrodukcemi. Ty spočívají v opětovném vypuštění druhu na místě jeho historického výskytu, ze kterého vymizel. Reintrodukční snahy se většinou v rámci živočichů zabývají obratlovci, právě proto se však tato práce zaměřuje na skupinu bezobratlých, a to denní motýly (*Rhopalocera*). Cílem práce bylo tedy udělat rešerši předchozích experimentů, zhodnotit použité postupy a zjistit, jaký je postup správně provedené reintrodukce motýlů. Tento proces sestává z mnoha důležitých kroků. Nejprve je nutné vybrat vhodný druh, tedy takový, který je na ústupu a má omezené disperzní schopnosti, a dále zajistit vyhovující lokalitu pro vypuštění jedinců. Ta by měla především splňovat biotopové nároky, požadavky na početnost živné rostliny a být dostatečně velká. Pokud kvalita vybrané lokality není dostačující, je potřeba toho dosáhnout pomocí managementu, nejčastěji výsevem živných rostlin, kosením nebo zavedením pastvy. Dalším krokem je výběr donorské populace, která by měla být stabilní a geneticky variabilní. Zároveň také musí být geneticky i ekologicky příbuzná původní, vyhynulé populaci. Po převozu a vypuštění postačujícího množství jedinců je nezbytné provádět dlouhodobý monitoring a na jeho základě případně upravit management nově založené populace. Všechny postupy a výsledky je třeba dokumentovat a publikovat, aby se úspěšnost reintrodukcí mohla nadále zvyšovat.